

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 21 mars 1928 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om nedsättning av tullen å visst slag av stärkelse

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 174, har herr *Lövgren* i Nyborg hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att rubriken 83 i tulltaxan skall från och med den 1 april 1928 hava följande ändrade lydelse:

		Kvantitet för tullberäkningen en	Tullsats	
			Kronor	öre
83 a.	Stärkelse: av potatis, utan tillsats av andra ämnen och inkommande i förpackning vägande brutto 50 kg. eller däröver	1 kg.	—	10
83 b.	annan	1 kg.	—	20.»

Enligt gällande tulltaxa utgör tullen för »stärkelse, alla slag, vikten av askar, papper och dylikt omslag inberäknad» (rubriken 83) 20 öre för kilogram. Tullsatsen är för »druvsocker, stärkelsesocker och stärkelsesirap» (glykos; rubriken 162) 23.5 öre för kilogram samt för »dextrin, i fast eller flytande form» (rubriken 1245), varmed i tullbehandlingshänseende likställas »stärkelseklister samt dextrin- eller stärkelsehaltiga appreturmedel» (anm. 1 till rubriken 1245) 20 öre för kilogram.

Jämlikt 2 § i förordningen den 25 juli 1912 (nr 170) angående särskild skatt å majs, utländsk potatis samt maniokarot och andra väsentligen lika stärkelserika, tullfria utländska ämnen, använda vid tillverkning av stärkelse, skall dels för majs, som användes vid sådan tillverkning, erläggas en särskild skatt med 8 öre för kilogram, dels ock under tid, då på grund av tillståndsbevis utländsk potatis må vid fabrik användas för dylik tillverkning, för all den potatis, som avverkas, erläggas en särskild skatt med 2 öre för varje kilogram potatis. Enligt samma författningsrum skall skatt i varje fall erläggas för minst 500 kilogram majs eller potatis i medeltal för varje

Utskottet.
Gällande bestämmelser.

helgfritt dygn av den tid, under vilken avverkning av majs eller utländsk potatis på grund av tillståndsbevis må äga rum. I förevarande hänseende skall enligt 1 § i åberopade förordning varje ämne, som innehåller majs, ävensom maniokarot och andra väsentligen lika stärkelserika, tullfria utländska ämnen, likställas med majs och varje ämne, som innehåller utländsk potatis, anses lika med utländsk potatis.

Tidigare förslag om ändring i tullsatsen.

Beträffande tidigare förslag om ändring i tullsatsen å stärkelse må följande översikt lämnas.

1877 års riksdag.

Till 1877 års riksdag avlät Kungl. Maj:t proposition (nr 37) om bland annat nedsättning av tullen för stärkelse av vete, potatis eller andra vegetabiliska ämnen från 6 öre till 3 öre för skålpund. Förslaget om tullsänkningen, vilket framfördes sedan 1876 års tulltaxekommitté ifrågasatt tullfrihet för sådan vara, avsåg att gynna den inhemska pappersfabrikationen, för vilken varan användes såsom råmateriel.

Propositionen i denna del blev av riksdagen avslagen (skrivelse nr 56).

1882 års riksdag.

Enligt beslut av 1882 års riksdag sänktes tullen för stärkelse av vete, potatis eller andra vegetabiliska ämnen från 14 öre till 10 öre för kilogram. Denna nedsättning hade tillkommit efter framställning från tillverkare av pressjäst, vilka framhållit det enligt deras mening orimliga i att pressjäst vore tullfri, under det att stärkelse, som till betydlig del inginge i jästen, vore belagd med tull av 14 öre för kilogram.

1888 års riksdag.

Av 1888 års riksdag beslöts i anledning av motioner i båda kamrarna (skrivelse nr 56) en höjning av stärkelsetullen till 17 öre för kilogram. Ändringen vidtogs för att få tullsatsen anpassad efter tullen för vete (2 kronor 50 öre för 100 kilogram) samt för risgryn (4 kronor 30 öre för 100 kilogram).

1892 års riksdag.

Genom beslut av 1892 års riksdag vidtogs i fråga om stärkelsetullen den förändringen, att förut medgivet avdrag i vikten för askar och pappersomslag icke längre fick tillgodonjutas.

1895 års riksdag.

Vid 1895 års riksdag bifölls ett förslag av bevillningsutskottet (betänkande nr 16) om höjning av stärkelsetullen till 20 öre för kilogram (skrivelse nr 68). Ändringen hade samband med förhöjning i tullen å risgryn (6 kronor 50 öre för 100 kilogram), vilket syntes påkalla höjning i tullen å risstärkelse. För potatisstärkelse ansågs visserligen någon tullförhöjning icke erfordras, men då ur tullteknisk synpunkt svårighet mötte att tillämpa olika tullsatser för olika slag av stärkelse och då en förhöjd tull för potatismjöl förutsattes icke skola komma att inverka på priset å detta fabrikat, för vilket råämnet funnes inom landet, syntes fortfarande såsom dittills samma tull, som funnes nödig för risstärkelse, böra gälla även för övriga slag av stärkelse.

Tullsatsen för stärkelse har icke därefter undergått förändring. 1906 års tulltaxekommitté framhöll emellertid i sitt år 1909 avgivna betänkande (sid. 352—353), att den dåvarande lydelsen av rubriken för stärkelse hade syntes mindre lämplig, då stärkelse av andra än vegetabiliska ämnen icke syntes förekomma, varjämte angivandet av vissa slag av stärkelse hade ansetts överflödigt.

Den av kommittén förordade avfattningen av rubriken upptogs i 1910 års tulltaxa och återfinnes oförändrad i gällande tulltaxa.

I en vid 1921 års riksdag inom andra kammaren väckt motion (nr 191) framställdes förslag om rätt till tullrestitution för utländsk stärkelse, använd vid tillverkning av sirap. 1921 och 1924 års riksdagar.

Förslag om dylik restitutionsrätt för tillverkare av glykos, druvsocker och dextrin föreslogs även vid 1924 års riksdag i en inom andra kammaren väckt motion (nr 255).

I enlighet med hemställan av bevillningsutskottet (betänkanden nr 49 år 1921 och nr 14 år 1924) föranledde nämnda motioner icke någon riksdagens åtgärd.

Vid 1925 års riksdag väcktes inom andra kammaren motion (nr 86) om sänkning av tullen å stärkelse, alla slag, från 20 öre till 10 öre.

1925 års riksdag.

Bevillningsutskottet avstyrkte bifall till motionen (betänkande nr 40) av det skäl, att denna avsåge en sänkning av ett i det gällande tullsystemet ingående tullskydd och följaktligen en ren tullskyddsfråga samt att utskottet ansett sig böra vidhålla en vid de senare årens riksdagar hävdad uppfattning, att prövningen av förslag om dylika ändringar vid enskilda tullrubriker i regel borde anstå till den revision av tulltaxan, som vore att vänta. — Vid utskottets betänkande var fogad en reservation (nio reservanter), i vilken yrkats sådan ändring av tullen å stärkelse, att dylik vara av potatis, utan tillsats av andra ämnen och inkommande i förpackning, vägande brutto 50 kilogram eller däröver, bestämdes till 10 öre för kilogram. I reservationen meddelades dessutom, att reservanterna inom utskottet uttalat sig för nedsättning av de skattesatser, som föreskrivas i 2 § av förordningen angående särskild skatt å majs, utländsk potatis samt maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsesrika, tullfria utländska ämnen, använda vid tillverkning av stärkelse, till 4 öre respektive 1 öre för kilogram, d. v. s. i samma proportion som tullen å potatisstärkelse borde nedsättas.

Utskottets hemställan, att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd, bifölls av båda kamrarna.

I en vid 1926 års riksdag inom andra kammaren väckt motion (nr 265) framställdes samma förslag om stärkelseltullens sänkning, som i nyssnämnda motion vid 1925 års riksdag.

1926 års riksdag.

Bevillningsutskottet avstyrkte bifall även till denna motion (betänkande nr 20), under framhållande att, då i motionen icke några nya skäl åbero-

pats utan frågan befunne sig i samma läge som vid 1925 års riksdag, utskottet funnit sig sakna anledning frångå den av utskottet och riksdagen då intagna ståndpunkten.

Även mot sistnämnda utskottsbetänkande var avgiven en reservation (tio reservanter) med motsvarande yrkande som i reservationen till 1925 års utskottsbetänkande i ämnet.

Båda kamrarna beslöto i enlighet med bevillningsutskottets hemställan.

Motionen.

I den nu föreliggande motionen har framställts i huvudsak enahanda yrkande som i de ovannämnda, vid bevillningsutskottets betänkanden nr 40 år 1925 och nr 20 år 1926 fogade reservationerna. Motionärens förslag går sålunda ut på sådan ändring av tulltaxan, att för stärkelse av potatis, utan tillsats av andra ämnen och inkommande i förpackning, vägande brutto 50 kilogram eller däröver, tullen skulle nedsättas från 20 öre till 10 öre för kilogram. I övrigt skulle enligt motionärens förslag tullen å stärkelse bibehållas oförändrad.

Beträffande den av motionären förebragta motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Statistik.

Rörande Sveriges potatisskörd samt tillverkning och införsel av potatisstärkelse m. fl. varuslag nedannämnda år har utskottet låtit uppräta följande sammanställningar:

Skörden i Sverige av potatis åren 1913 och 1921—1927.

	ton		ton
1913	2,051,181	1924	1,418,202
1921	1,756,586	1925	2,106,074
1922	1,928,972	1926	1,879,665
1923	1,630,686	1927	1,068,280 ¹

Sveriges tillverkning och införsel av potatisstärkelse m. fl. varuslag åren 1913 och 1921—1926.

	Potatisstärkelse		Stärkelse-socker och stärkelsesirap	Druvsocker, stärkelse-socker och stärkelsesirap	Dextrin och preparater därav	Dextrin
	Tillverkning kg	Införsel kg				
1913	14,042,400	24,327	1,835,180	496,739	361,127	185,847
1921	9,851,832	975,702	1,400,663	1,231,212	268,169	67,106
1922	12,939,980	13,896	2,012,019	677,370	440,970	125,624
1923	11,504,055	7,199	3,171,938	659,040	499,370	144,873
1924	11,760,700	358,004	894,766	2,199,048	461,829	238,947
1925	15,863,865	207,930	435,233	2,578,117	418,320	264,933
1926	18,266,914	14,437	1,323,820	1,773,287	510,006	158,005

¹ Preliminär siffra.

Med anledning av förevarande motion har bevillningsutskottet berett sig tillfälle att taga del av följande ärende, som är beroende på Kungl. Maj:ts prövning.

Framställning hos Kungl. Maj:t om nedsättning av tullerna å potatisstärkelse.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 25 januari 1928 hava kommerskollegium och generaltullstyrelsen, med anledning av på senare tid inträffade omständigheter, fäst Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på vissa ogynnsamma konsekvenser av stärkelsetullens bibehållande i dess nuvarande läge samt hemställt om åtgärder för ändring härutinnan. Därvid hava ämbetsverken framhållit, att det ogynnsamma utfallet av 1927 års potatisskörd föranlett en synnerligen stark stegring av priset å svensk potatisstärkelse, vilket i sin ordning medfört en hård belastning å de industrigrenar, som använda potatisstärkelse såsom råvara, särskilt glykos- och dextrinindustrierna. Förhållandet har föranlett ämbetsverken att införskaffa närmare uppgifter om sakläget, och ett särskilt skäl härtill har kommerskollegium funnit däri, att innehavaren av en limämnesh- och dextrinfabrik anhållit om kollegii medverkan för erhållande av tillstånd till tullfri import av viss kvantitet potatismjöl i månaden.

Kommerskollegium och generaltullstyrelsen.

Kommerskollegium, som icke funnit sistberörda väg att skaffa ifrågasvarande industri en behövlig lättnad vara framkomlig, har emellertid berett Sveriges kemiska industrikontor tillfälle att yttra sig i ärendet. Industrikontoret har företagit en utredning i saken och i avgivet yttrande hemställt om åtgärder för ändring i tulltaxan därhän, att stärkelsetullen måtte nedsättas från 20 öre till 10 öre för kilogram, om varan vore avsedd uteslutande för framställning av glykos eller dextrin. I yttrandet har hänvisats till en tryckt skrift, innehållande en av fil. d:r Carl von Schéele på uppdrag av Kristianstads och Blekinge läns hushållningssällskap verkställd utredning rörande den svenska potatismjölsfabrikationens storlek och avsättningsmöjligheter jämte i samband därmed stående frågor.

Rörande marknadsläget hava ämbetsverken lämnat följande upplysningar:

Priset å inhemsk potatisstärkelse (potatismjöl) hade under åren närmast före världskrigets utbrott varit omkring 25 öre för kilogram fritt banvagn å tillverkningsorterna i sydöstra Sverige. Under åren 1923—1927 hade motsvarande priser varierat med potatisskördarnas utfall på ett sätt, som karakteriserades av novembernoteringarna för nämnda år, nämligen år 1923: 36 öre, år 1924: 50 öre, år 1925: 30 öre, år 1926: 27 öre och år 1927: 44 öre, allt för kilogram. Lägsta noteringen under nämnda tidsperiod syntes hava varit omkring 23 öre under våren 1927. Man finge anses vara berättigad att i sagda relativt låga pris se en pristryckande inverkan av det produktionsöverskott från 1926, som förekommit. Prisstegringen hösten 1927 hade som en konsekvens av den svaga potatisskörden fört noteringen från 26 öre i augusti till 43 öre i oktober.

En jämförelse med noteringar å utländskt potatismjöl visade, att vid rik

potatis-skörd i Sverige och därmed följande stor inhemsk produktion av potatismjöl, den svenska stärkelse-tullen kunnat utnyttjas endast till en mindre del, medan vid knapp inhemsk skörd tullskyddet ganska fullständigt tagits i anspråk.

Marknadsläget i januari 1928 uppvisade, enligt av kommerskollegium inhämtade uppgifter, följande typiska prisnoteringar:

Potatismjöl: svenskt: å tillverkningsorten 44 $\frac{1}{4}$ öre, i skånehamn 45 öre och i mellansvensk hamn 47—48 öre för kilogram; — utländskt (av motsvarande kvalitet): i syd- eller mellansvensk hamn, inkl. tull, 47—48 öre för kilogram.

Glykos: svensk: noteras ej i öppna marknaden; — utländsk: i syd- eller mellansvensk hamn, inkl. tull, exkl. fat cirka 48 öre för kilogram.

Dextrin: svensk: 68—70 öre för kilogram; utländsk, inkl. tull, cirka 60 öre för kilogram.

I fråga om tillverkningen av potatisstärkelse hava ämbetsverken framhållit, att denna i Sverige huvudsakligen utvecklats sig såsom en i intim förening med jordbruket i vissa trakter bedriven hantering, fördelad på ett stort antal, ofta såsom andelsföretag organiserade fabriker samt att, ehuru gällande tull, 20 öre för kilogram, innebure ett i förhållande till varuvärdet synnerligen högt tullskydd, fabrikationen syntes i sin nuvarande organisationsform icke vara särdeles vinstgivande och ej heller för närvarande erbjuda större utvecklingsmöjligheter.

Ämbetsverken, som lämnat uppgifter rörande avsättningsmöjligheterna för svenskt potatismjöl, hava sammanfattat sina uppgifter härom på följande sätt.

Situationen förefölle i stort sett vara den, att den inhemska stärkelsen (potatismjölet) fortfarande kunde påräkna avnämning inom textilindustrin och i viss grad pappersindustrin, men att övriga hittillsvarande tekniska förbrukare — utom livsmedelsindustrierna — endera upphört att använda potatisstärkelse eller måst inskränka sin förbrukning, eventuellt under uppsökande av annan råvara. Vare sig man betraktade läget från stärkelseproducenternas eller från de stärkelseförbrukande industriernas synpunkt, måste därför utvecklingen betecknas såsom ganska ogynnsam. Omkring hälften av avsättningen till industrien, motsvarande en fjärdedel av hela den inhemska avsättningen, syntes vara förlorad eller på väg att förloras av den inhemska stärkelseproduktionen. Att vinna ersättning därför genom export finge anses för närvarande vara utsiktslöst på grund av det svenska potatismjölets i genomsnitt mindre goda kvalitet i förhållande till världsmarknadens fordringar.

I fortsättningen hava ämbetsverken uttalat, att en väsentligt bidragande orsak till denna nationalekonomiskt ofördelaktiga utveckling vore utan tvivel stärkelse-tullens höjd, både i och för sig och i förhållande till tullsatserna å vissa stärkelseprodukter, såsom glykos och dextrin. Såvitt ämbetsverken kunnat finna, vore en sänkning av stärkelse-tullen en rationell utväg att hindra en fortsatt inskränkning av industriens potatismjölskonsumtion. Gjordes sänkningen tillräcklig för att möjliggöra glykos- och dextrinindustriernas regelbundna verksamhet, skulle därigenom enligt ämbetsverkens

förmenande kunna skapas en motvikt mot den definitiva förlust, jästfabrikationens reducerade förbrukning av potatismjöl innebure. Möjligen kunde därigenom en ökad förbrukning av inhemsk stärkelse så småningom uppdrivas. I fråga om en dylik tullsänkings betydelse ur den svenska stärkelseindustriens och därmed det svenska jordbrukets synpunkt hava ämbetsverken anfört, att stärkelsefabrikerna och i sista hand jordbruket i sydöstra Sveriges potatisdistrikt visserligen därigenom icke komme i tillfälle att vid knapp potatisskörd genom uttagande av hela tullskyddet erhålla fullt så höga pris för stärkelse, som nu vore fallet. I gengäld hade man dock enligt ämbetsverkens åsikt anledning förvänta, att vid riklig skörd av potatis förefintligheten av en bredare och mera konsoliderad marknad för stärkelse till tekniska ändamål skulle minska risken av överproduktion och därmed förbundna starka prisfall. I längden vore, menade ämbetsverken, en tullsänkning å stärkelse ägnad att bereda potatisodlingen vissa fördelar i form av en mera tryggad avsättning av potatismjöl samt mindre våldsamma prisvariationer å denna vara.

Vidkommande frågan, huru långt en sådan tullnedsättning borde gå, hava ämbetsverken, under erinran om de vid 1925 och 1926 års riksdagar i ämnet väckta motionerna, framhållit, att frågan i dess nuvarande läge borde ses i samband med gällande tullsatser för glykos och dextrin samt med stöd av gjorda beräkningar förordat en sänkning av stärkeltullen till 10 öre för kilogram.

I överensstämmelse med vad sålunda anförts och under åberopande bland annat av innehållet i ett av ämbetsverken den 6 april 1925 till bevillningsutskottet avgivet utlåtande (avtryckt såsom bilaga till utskottets betänkande nr 40 år 1925) hava ämbetsverken framlagt förslag dels om i huvudsak samma ändring av tulltaxerubriken 83, som i nu föreliggande motion föreslagits, dels ock därom, att den enligt ovan omförmälda förordning den 25 juli 1912 utgående skatten för majs, utländsk potatis m. m., använda vid tillverkning av stärkelse, måtte nedsättas för majs från 8 öre till 4 öre för kilogram och för potatis från 2 öre till 1 öre för kilogram.

Ämbetsverken hava emellertid funnit sig böra räkna med att de skäl, som anförts för ämbetsverkens förslag om en generell sänkning av tullen å potatisstärkelse, skulle kunna befinnas icke vara tillräckliga för ett biträdande av förslaget.

För dylikt fall hava ämbetsverken ifrågasatt, att en sänkning av tullen måtte ske åtminstone för sådan potatisstärkelse, som uteslutande vore avsedd att användas för framställning av glykos eller dextrin. Enligt ämbetsverkens mening borde därvid få anses lika med glykos samtliga de i tulltaxerubriken 162 upptagna varuslagen druvsocker, stärkelsesocker samt stärkelsesirap och lika med dextrin de ämnen, som enligt anm. 1 till tulltaxerubriken 1245 tullbehandlades såsom dextrin, nämligen stärkelseklister samt dextrin- eller stärkelsehaltiga appeturmedel.

Vad angår den särskilda skatten å majs m. m. i fall, varom nu är fråga, hava ämbetsverken framhållit, att det visserligen kunde sättas i fråga att i 1912 års förordning angående berörda skatt införa en undantagsbestämmelse, innefattande en mot tullsänkningens svarande skattesänkning. Detta skulle emellertid enligt ämbetsverkens åsikt kräva en sådan komplikation av det beskattnings- och kontrollsystem, varpå nämnda förordning byggde, att bestämmelsen bleve utan praktisk betydelse. Ämbetsverken hava därför avstått från tanken på en dylik tilläggsbestämmelse.

Lantbruks-
styrelsen.

Med anledning av den av kommerskollegium och generaltullstyrelsen gjorda framställningen har, efter remiss, lantbruksstyrelsen den 9 februari 1928 avgivit utlåtande.

Lantbruksstyrelsen har funnit det icke vara berättigat att på grund av tillfälliga förhållanden minska tullskyddet för stärkelse. Icke heller har det synts lantbruksstyrelsen ligga något oskäligt däri, att tullskyddet för stärkelse just vid låg skörd av potatis och därmed sammanhängande ogynnsamma ekonomiska förhållanden för potatisodlingen fullt utnyttjades. Skulle icke så kunnat ske, hade enligt lantbruksstyrelsens mening de magra trakter i Skåne och Blekinge, dit potatisodlingen för stärkelsefabrikationen huvudsakligen vore förlagd, i år blivit utsatta för ännu större ekonomiska svårigheter än som varit fallet. Lantbruksstyrelsen har i detta sammanhang ifrågasatt, huruvida icke olägenheter för industrien av samma slag, som 1927 års låga potatisskörd vållat, för framtiden skulle kunna regleras genom en jämkning uppåt av tullskyddet för glykostillverkningen. Av nu återgivna och i övrigt anförda skäl har lantbruksstyrelsen hemställt, att kommerskollegii och generaltullstyrelsens framställning rörande sänkning av tullen å potatisstärkelse icke måtte föranleda annan Kungl. Maj:ts åtgärd, än att densamma överlämnades till 1928 års tullkommitté för att tagas i övervägande vid fullgörandet av kommitténs uppdrag.

Det av kommerskollegium och generaltullstyrelsen alternativt framförda förslaget om sänkning av tullen å potatisstärkelse, i den mån varan vore avsedd att tagas i anspråk för vissa industriella ändamål, har lantbruksstyrelsen förklarat sig icke heller kunna tillstyrka. Lantbruksstyrelsen har dock undersökt möjligheten att vidtaga annan åtgärd i syfte att för tillfället bereda ifrågavarande industrier minskning i olägenheterna av den knappa inhemska råvarutillgången. Emellertid har lantbruksstyrelsen uppgivit, att styrelsen numera under hand inhämtat, att Sveriges stärkelseproducenters förening u. p. a. utfäst sig att under vissa villkor intill den 1 oktober 1928 tillhandahålla för här förevarande industriers drift erforderliga myckenheter potatisstärkelse till ett pris, motsvarande kostnaden för importerad vara, därest tull uttoges med endast 10 kronor för 100 kilogram. På grund därav har lantbruksstyrelsen förklarat sig för närvarande icke hava anledning föreslå någon tillfällig anordning till avhjälpande av de svårigheter, vilka föranlett den ursprungliga framställningen i ärendet.

Såsom bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 6 angående vissa delar av tullbevillningen anfört, står det enligt utskottets mening i överenssammelse med det syfte, som 1927 års riksdag med sin begäran (skrivelse nr 181) om en tullutredning avsåg, om utskottet vid denna riksdag i uppkommande tullskyddsfrågor, där icke särskilda omständigheter påkalla att jämkningar eller ändringar omedelbart vidtagas, med hänsyn till den inom 1928 års tullkommitté pågående utredningen avhåller sig från att framlägga positiva förslag. Regeln om tullskyddsfrågors hänskjutande till denna kommitté bör, såsom utskottet i nämnda betänkande framhållit, särskilt gälla förslag, som nära beröras av de synpunkter, som riksdagen vid angivandet av riktlinjer för utredningen framhållit, och alldeles särskilt förslag, som angå spörsmålet om avvägningen av tullskyddet för industrien och för jordbruket.

Av den här ovan återgivna utredningen torde framgå, att frågan om tullen å potatisstärkelse är av beskaffenhet att böra ägnas särskild uppmärksamhet, då det gäller att avväga jordbrukets och industriens tullskydd. Till följd härav har utskottet icke ansett sig böra nu utbryta denna fråga ur det större sammanhang, i vilken den kan behöva skärskådas. Utskottet har funnit sig hava så mycket mindre anledning härtill, som, enligt vad lantbruksstyrelsen i sitt ovan återgivna utlåtande upplyst, Sveriges stärkelseproducenters förening u. p. a. utfäst sig att under vissa villkor intill den 1 oktober 1928 tillhandahålla för glykos- och dextrinindustriens drift erforderliga myckenheter potatisstärkelse till ett pris motsvarande den kostnad, som importerad vara skulle betinga därest tull uttoges med endast 10 kronor för 100 kilogram. Jämväl för tiden efter nämnda dag torde utsikt förefinnas för överenskommelse av liknande innehåll. Det har syntts utskottet mindre lämpligt att vidtaga en rubbning av tullförhållandena å förevarande område, innan någon erfarenhet vunnits beträffande omförmälda sammanslutnings möjligheter att bereda potatis- och stärkelseproduktionen ett bättre ekonomiskt utbyte.

Av sålunda anförda skäl har utskottet icke heller kunnat förorda det av kommerskollegium och generaltullstyrelsen i ovan återgivna utlåtande alternativt framförda förslaget om tullnedsättning i fråga om sådan potatisstärkelse, som uteslutande är avsedd för tillverkning av glykos, dextrin och likartade ämnen.

Utskottet vill emellertid uttala, att, därest priset på potatisstärkelse icke skulle bliva i fortsättningen genom överenskommelse reglerat på ett sätt som kan anses skäligen tillgodose de olika intressena, 1928 års tullkommitté icke torde underlåta att uppmärksamma frågan, varefter Kungl. Maj:t har möjlighet att, så snart förhållandena därtill finnas giva anledning, till riksdagen inkomma med förslag i ämnet.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att motionen II: 174 av herr Lövgren i Nyborg, om nedsättning av tullen av visst slag av stärkelse, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 mars 1928.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bårg, friherre Beck-Friis, K. Oscar Ericson i Obergå, Leander, Jönsson i Boa, Bengtsson i Kullen, Olsson i Ramsta, Lövgren i Nyborg, Björklund, Wahlmark, Lithander, Thorén, Nilsson i Hörby, Johansson i Krogstorp och Werner.
